

РЕШЕНИЕ

№ 4383

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3683** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Д. П. срещу решение № [ЕИК]/25.03.2022 г., постановено по НАХД № 5525/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – началник група към отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-003009/04.03.2020 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: за нарушение на чл. 40, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено наказание глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП; за нарушение на чл. 123, ал. 1, б. „в“ ЗДвП са наложени наказания глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 25.11.2019 г. около 18:00 ч. в [населено място] П., управлявайки лек автомобил „Х. С. Фе“, рег. [рег.номер на МПС] по [улица], извършва неподсигурена маневра – движение на заден ход, и реализира ПТП с лек автомобил „Мазда“ с рег. [рег.номер на МПС] и непосредствено след това напуска местопроизшествието. Проверяващите органи приемат, че са нарушени разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, б. „в“ ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 415972/22.01.2020 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществяването на преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Неоснователни са доводите на касатора за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нередовно призоваване в производството пред районния съд. Видно от доказателства по делото (л. 26), посоченият от самия П. адрес е многократно посещаван както в работно, така и в неработно време. Съгласно действащата към датата на провеждане на о.с.з пред районния съд разпоредба на чл. 61, ал. 2 ЗАНН (сега чл. 61, ал. 4 ЗАНН), съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят, неподалият жалба нарушител или поискалият обезщетение не са били намерени на посочените от тях адреси. Районният съд е положил необходими и достатъчни усилия да открие жалбоподателя и предвид чл. 61, ал. 2 ЗАНН (ред. ДВ, бр. 13 от 14.02.2020 г.) не е допуснал съществено процесуално нарушение като е дал ход на делото по същество.

Не кореспондира с доказателствата по делото твърдението на И. П., че АУАН е съставен в негово отсъствие. Видно от неговото съдържание, АУАН е съставен на 22.01.2020 г., като на същата дата е връчен лично на жалбоподателя. Освен това в собственоръчно попълнена от касатора декларация същият е посочил, че се е явил в ОПП – СДВР на 22.01.2020 г. във връзка с преписка вх. № Т1576/2019 г. Останалите възражения за нередовности при съставянето на АУАН са подробно обсъдени от районния съд, като изводите му за тяхната неоснователност се споделят от касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

Касаторът не оспорва извършването на нарушенията, а единствено излага доводи, че е напуснал местопроизшествието по здравословни причини. Настъпването на извинителни такива не се доказва нито от направените твърдения, нито от представените доказателства. Дори да се кредитира изложеното от касатора, той не е бил в състояние, което да налага спешна и неотложна медицинска помощ, както и да го възпрепятства трайно от изпълнение на задължението му да не напуска местопроизшествието. Безспорно са установени обективните признаци на всяко едно от нарушенията, поради което законосъобразно ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложените наказания кореспондират с предвидените в съответните санкционни норми наказания.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №[ЕИК]/25.03.2022 г., постановено по НАХД № 5525/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.